

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z odwołania X. Y.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia [...] 2025 r.
w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na
stanowisku asesorskim w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w O.
ogłoszonym w Monitorze Polskim z [...] r. poz. [...],

z udziałem X.1 Y.1,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 23 września 2025 r.,

odrzuca odwołanie.

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Sądownictwa (dalej również: „KRS” lub „Rada”) uchwałą nr [...] z dnia [...] r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku asesorskim w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w O., ogłoszonym w Monitorze Polskim z [...] r., poz. [...], w punkcie 1 przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie X.1 Y.1 do pełnienia urzędu na stanowisku asesorskim w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w O., zaś w punkcie 2 nie przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie A.B., D.C., W.C., E.D., N.F., K.G., B.K., X. Y., M.P., K.P. i A.R. do pełnienia urzędu na stanowisku asesorskim w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w O.

Pismem z 30 kwietnia 2025 r. X. Y. (dalej: „odwołujący się”) wniósł odwołanie od powyższej uchwały KRS, zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 44 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. 2024, poz. 1186, dalej: „u. KRS”) uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Zgodnie z art. 44 ust. 3 u. KRS do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, z wyłączeniem art. 87¹ k.p.c. ustanawiającego przymus adwokacko-radcowski.

Stosownie do powyższego przyjmuje się, że odwołanie od uchwały Rady powinno spełniać warunki konstrukcyjne przewidziane dla skargi kasacyjnej (tytułem przykładu zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 20 października 2009 r., III KRS 17/09; 15 lipca 2020 r., I NO 14/20; 3 marca 2021 r., I NKRS 15/21). Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części; 2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie; 3) wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany.

Stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c., sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji, albo zwraca ją temu sądowi w celu usunięcia dostrzeżonych braków (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Zgodnie z powyższym przyjąć należy, że odwołanie od uchwały Rady bezwzględnie powinno zawierać takie elementy jak oznaczenie uchwały Rady, wraz ze wskazaniem, czy jest ona zaskarżona w całości, czy w części, przytoczenie podstaw odwoławczych, odpowiadających podstawom kasacyjnym, o których mowa

w art. 398³ k.p.c. i ich uzasadnienie, wniosek o uchylenie uchwały lub uchylenie i zmianę uchwały z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania lub zmiany (zob. M. Niezgódka-Medek, *Komentarz do art. 44*, (w:) M. Niezgódka-Medek, R. Pęk, *Krajowa Rada Sądownictwa. Komentarz*, LEX 2013, teza 11; M. Dębska, *Ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa. Komentarz*, LEX 2013, komentarz do art. 44).

Przekładając to na realia niniejszej sprawy zauważyć należy, że odwołanie wywiedzione przez X. Y. nie spełnia wymogów przewidzianych dla tego typu środka zaskarżenia. Odwołujący się określił jedynie zakres zaskarżenia, nie dopełnił zaś obowiązku określenia zakresu żadanego uchylenia uchwały Rady, podczas gdy ustawodawca w art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. wprost i jednoznacznie ustanowił obowiązek określenia w skardze zakresu żadanego uchylenia. Powyższe stanowi wadę konstrukcyjną skutkującą odrzuceniem środka zaskarżenia *a limine*.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy odrzucił odwołanie na zasadzie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS.

[P.Sz.]

[r.g.]